

Neděle 11.6.2017 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Lk 11, 1-4: „Pane, nauč nás se modlit...“

Není tomu tak dávno, co jsme v neděli dopoledne přemýšleli nad prosbou Ježíšových učedníků „*Pane, dej nám více víry!*“. Při jednom Ježíšově vyučování na učedníky dolehla odpovědnost za jejich život a oni si uvědomují, že nemají sílu na to, aby žili podle Ježíšových slov. Podívali se jeden na druhého a vyhodnotili to tak, že nejvíce ze všeho potřebují víru, více víry, silnější víru. Jindy se zase stalo, že učedníci vidí svého Mistra, jak se modlí, a přicházejí s prosbou: „*Pane, nauč nás se modlit!*“. Tou svou upřímností jsou nám blízcí. Nestydí se přiznat, že mají s modlitbou problém. Neprožíváme něco podobného?

1. Situace učedníků

Ježíšovi učedníci to jsou věřící Židé. Věděli, že modlitba patří k víře a určitě se také modlili. Podle duchovní tradice v Izraeli se modlili vyznání víry, žalmové a jiné modlitby a svou víru praktikovali. Když se ovšem dívají na Pána Ježíše, vidí, že se modlí jinak. Na svém Mistrovi vidí, jak je rozhovor s Bohem pro něho důležitý a jak ho posiluje. Chtějí poznat něco z tajemství Ježíšova života, chtějí poznat hlubší rozměr modlitby, toho osobního vztahu s Bohem, který vidí u Ježíše. Proto prosí „*Pane, nauč nás se modlit*“. Mají dojem, že to, co vidí u svého Pána, se dá nějak naučit... Jenže tady většinu z nás napadne, že modlitba, opravdová osobní modlitba k Bohu, k Ježíši Kristu, nezáleží hlavně ve slovech, ale v postoji srdce. To se přece naučit nedá?! Přesto Pán Ježíš odpovídá učedníkům na jejich prosbu modlitbou, které říkáme *Modlitba Páně*. Proto ji přijímáme jako ten nejlepší návod/pomůcku k modlitbě a přemýšlíme nad tím, co nám v ní Pán Ježíš odkázal...

Evangelický teolog *Dietrich Bonhoeffer* ve své knížečce k Žalmům připomíná také prosbu Ježíšových učedníků a říká, že podobně jako učedníci se musíme učit modlit i my. „*Dítě se učí mluvit tak, že opakuje slabiky, které slyší od otce. Tak se učíme mluvit s Bohem i my díky tomu, že Bůh k nám mluvil a mluví. Podle řeči nebeského Otce se učí s Ním mluvit Jeho děti. Tím, jak slabikujeme vlastní Boží slova, začínáme se modlit k Bohu.*“ V tomto smyslu může být modlitba *Otče náš* těmi prvními slovy, kterými se začneme modlit k Bohu.

2. Ježíšova odpověď

Modlitba Páně je krátká a stručná modlitba, celkem 6 proseb, ale je v ní všechno podstatné. Hned ten začátek modlitby je důležitý: „*Otče náš*“. Pán Ježíš nás učí oslovovat svatého Boha jako nebeského Otce. Vede nás k Němu a povzbuzuje k tomu, abychom Mu důvěřovali. Chce, abychom mluvili s Bohem jako s tím, kdo nás miluje a komu na nás záleží. Je pravda, že s tím oslovením může mít někdo problém. Myslím tím ty, kteří svého otce vůbec nepoznali anebo ho zažili jako tyрана a jejich vzpomínky na dětství jsou smutné a těžké. Ale i těm, kteří vstoupili do života s různými zraněními, se chce Bůh stát opravdovým, milujícím a trpělivým Otcem. On chce být každému v životě oporou a posilou.

Ovšem když řekneme „*Otče náš*“, pak si tím zároveň připomínáme, že jsme Boží děti. Patřit Bohu to je výsada a privilegium, to znamená být pod Boží ochranou a v Boží blízkosti. Ale být dítětem znamená také být závislým, být dítětem znamená poslouchat. A to se nám někdy nehodí a často nelíbí. My si z toho chceme vzít jenom to, co nám vyhovuje. Boží pomoc

potřebujeme, ale svobody a nezávislosti se vzdát nechceme. Známe to z vlastní zkušenosti, vidíme na našich dětech a vnoučatech. *Dokud jsou děti malé, potřebují maminčinu náruč. Když povyrostou a postaví se na vlastní nožky, potřebují rodičovskou ruku, aby se měly čeho držet. Jakmile se naučí chodit, ruky rodiče se rychle pouští a utíkají, kam je napadne. Netuší, že je to nebezpečné...* Pán Ježíš nás svou modlitbou vede k tomu, abychom to tak přijali, že jsme Boží děti, přihlásili se k tomu a radovali se z toho. Chce, abychom se Mu dobrovolně a rádi poddávali, nechali se vést, žili v Jeho blízkosti a poslouchali Jeho rady.

3. Modlitba podle Ježíše

To další, čím Pán Ježíš překvapí své učedníky i nás, jsou *témata* jednotlivých proseb. Sami se nejčastěji modlíme za své potřeby, za to, čeho se bojíme, po čem toužíme. Ovšem Pán Ježíš nám ve své modlitbě ukazuje, že pro víru a křesťanský život je nejdůležitější něco jiného. Nejdůležitější je, aby na prvním místě v našem životě byl Bůh. Ne my jsme středem vesmíru, ale On! On je středem našeho života, středem, kolem kterého se všechno točí. Na Něho se díváme a podle Jeho slova a Jeho vůle chceme žít. Proto slyšíme v Modlitbě Páně: *Bud' posvěceno Tvé jméno, ať se děje Tvá vůle, přijď, Pane, se svou vládou/se svým královstvím! Tobě patří naše čest, sláva, úcta, láska, oddanost a dík!* To je to, k čemu vede křesťany Ježíš.

Pokud se máme naučit modlit podle Ježíše, pak potřebujeme ze všeho nejvíc *proměnu srdce*. Teprve nové srdce uzdravené Boží milostí a naplněné Boží láskou dokáže správně porozumět Božímu vedení. Také díky Modlitbě Páně začneme jinak přemýšlet o našem vztahu k Bohu, o víře a křesťanském životě. Pán Ježíš Kristus se dostane v našem životě na první místo, budeme se ptát na Boží cestu, zajímat o Boží vůli, lépe porozumíme tomu, co můžeme udělat pro to, aby Boží jméno bylo mezi lidmi v úctě.

Pán Ježíš se učí modlit své učedníky také příkladem svého života. Tím, že se pravidelně modlí, tím, že vyhledává samotu, pusté místo, kde se může lépe soustředit. Pán Ježíš se učí modlit svou církev také tím, za co se sám modlí. V nejtěžších chvílích svého života mluví Boží Syn se svým Otcem: „*Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň!*“ (Lk 22,42). A na kříži se modlí Boží Syn za své soudce a katy: „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí*“ (Lk 23,34). To jsou ty nejtěžší modlitby: když se modlíme za přijetí Boží vůle, když se modlíme za odpuštění pro ty, kteří nás nemají rádi, kteří nám ubližují.

Pán Ježíš dává učedníkům svou modlitbu proto, aby je povzbudil k modlitbě. Chce, aby poznávali, že mají dobrého Otce, který je slyší. Chce, aby rozhovor s Bohem měnil jejich pohledy a postoje a tím jejich celý život. Pán Ježíš chce, aby modlitby a zvláště vyslyšené modlitby pomáhaly křesťanům šířit kolem sebe lásku, pokoj a naději. AMEN.

Bronislav Kaleta

